Julia

AVANTURE JEDNOG KRIMINOLOGA

IGRA SA ŽIVOTOM

NASLOV ORIGINALA:
La vita in gioco

ORIGINALNO OBJAVLJENO:
1. oktobar 2003.

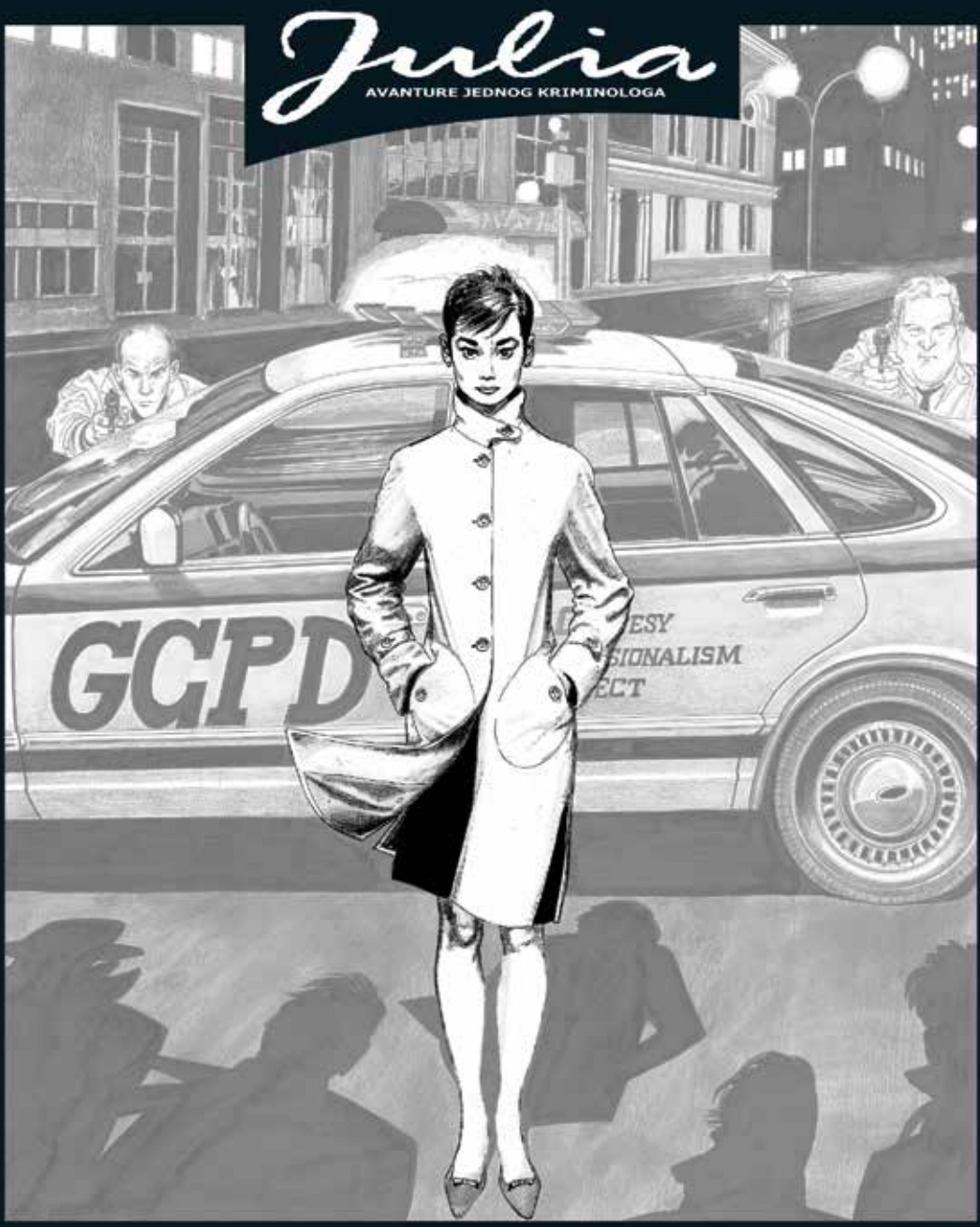

IGRA SA ŽIVOTOM

TEKST: Đankarlo Berardi i Mauricio Mantero CRTEŽ: Stiv Borali

NASLOVNA STRANA: Marko Soldi

Sem što je sjajan kriminalistički strip, koji nam iz broja u broj nudi intrigantne zaplete i neočekivana rešenja, *Julija* je istovremeno strip u kome kritika društva i preispitivanje socijalnih normi nije strano. Kroz Julijine introspektivne monologe (tj. njen dnevnik) autori često teže da nateraju i samog čitaoca da preispita svet koji nastanjuje, njegove fundamente kao i osnovne društvene tekovine. Kao što i sami znamo, savremeno doba je puno oprečnih vrednosti, društvo je promenljivo tako da su i vrednosti koje različite grupe propagiraju često sukobljene – što tvorcu *Julije,* Đankarlu Berardiju (na njegovu i našu sreću) daje nepresušan izvor inspiracije.

Tako su Berardi i Mantero ovog puta odlučili da se bave mladima, različitim klikama i bandama, kao i kobnim posledicama koje ekstremniji vidovi takvog udruživanja mogu da pokrenu. U fokusu ove priče su dve bande – „Gavrani" i „Nabudženi", kao i konflikt koji se između njih izrodio. Ali koji je razlog takvog udruživanja i međusobnog antagonizma koji nastaje između različitih grupa mladih uopšte? Uloga udruživanja vršnjaka generalno je raznolika, a opet veoma srodna: vršnjaci omogućuju mladima da razviju i pronađu svoj identitet i da postignu ličnu samostalnost i nezavisnost. S druge strane, pored

ovih „individualnih" dobiti, udruživanje u grupice takođe ima i društvene dobiti: pre svega u grupama se shvataju (i prihvataju) društveni ciljevi, ali se i omogućava razvoj novih vrednosti i sticanje socijalnih uloga. Klike takođe omogućavaju mladima da se suprotstave roditeljima, ali i drugim autoritetima, kao neophodan vid buntovništva kroz koji svi prolaze u periodu adolescencije. Autori su ovog puta odlučili da se osvrnu većinski na „individualne" karakteristike drugovanja, sa posebnim fokusom na patološkim reakcijama koje su neretko odgovori mladih. Jer dok sa jedne strane imamo lojalnost, ljubav i prijateljstvo, kao pozitivne strane drugovanja, sa druge strane su ljubomora, zavist, osveta i usamljenost – kao negativne, a opet neophodne kontrateze.

Ono što je takođe interesantno (a u skladu sa pokrenutom temom) je jedna (od bezbrojnih) rasprava Julije i Veba: ovog puta rasprava koja se tiče toga kako mladi postaju kriminalci. Na prvi pogled i Julija i Veb se slažu – kriv je sistem, ali na koji način sistem greši? Dok iz ugla detektiva sistem treba da bude još stroži, bez davanja drugih prilika, ugao psihologa malo je drugačiji: sistem tlači i nedovoljno podržava mlade sa problemima u ponašanju, što kod njih pokreće gnevnu reakciju i osvetu. Ko je u pravu odlučite sami, a dotle uživajte u još jednom slučaju omiljene nam psihološkinje/detektiva.

Ivan Zeković

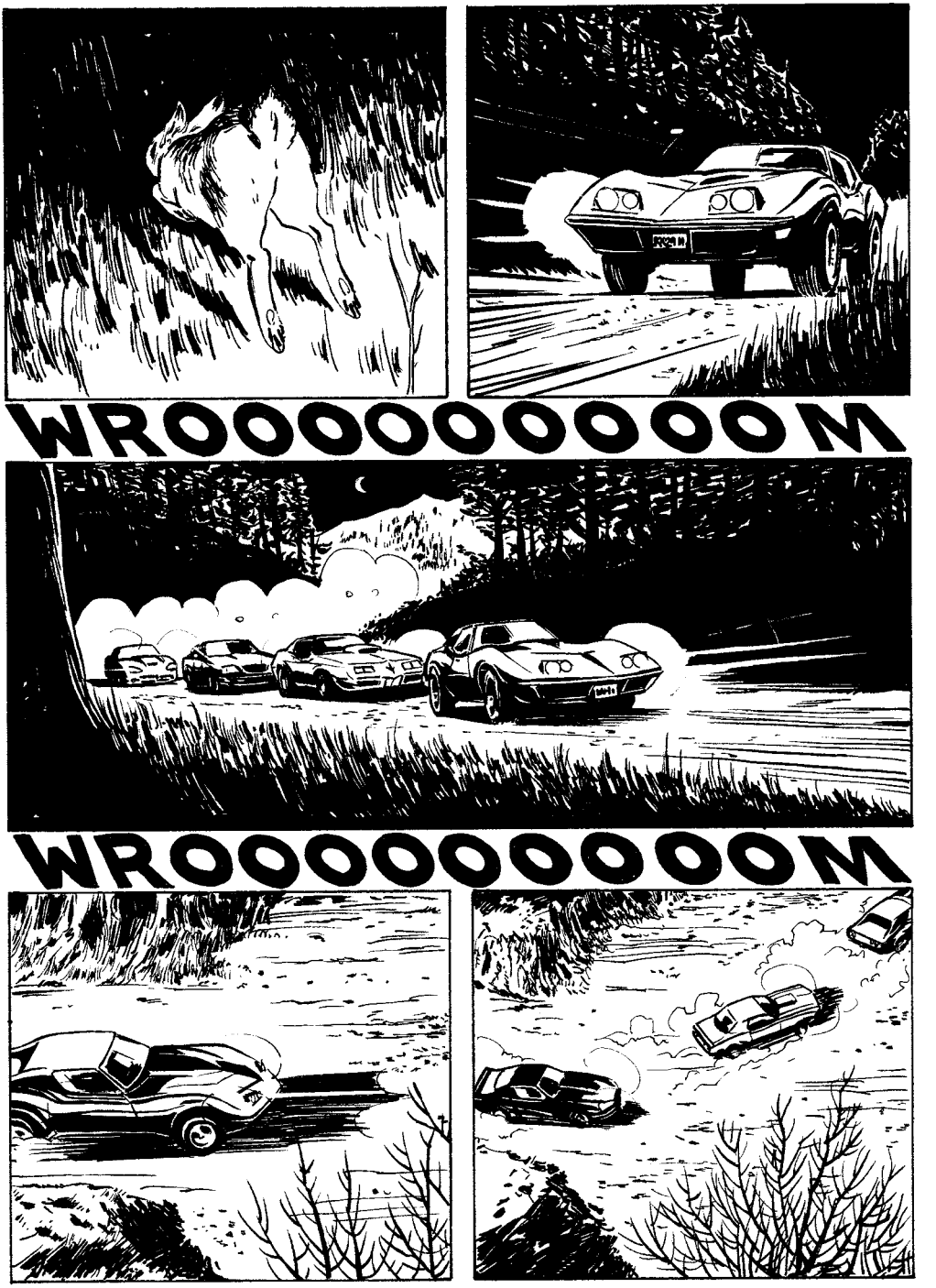
WROOOOOOOOOM
WROOOOOOOOOM

WROOM WROOM
WROOOM WROOM
WROM WROOM
WROM WROOM
WROOM WROO
WROOM
WROM

UGASI MOTOR!
WROOM
WROO
CLICK
STIGLI SMO, SAJRUSE!
HOGANE!
EVO ME...

ŠTO SE DEREŠ? NISAM GLUV!
NISAM DOŠAO DA ĆASKAMO. JESI LI SPREMAN?
JA SAM ROĐEN SPREMAN! A GDE SE TI ŽURIŠ?
ŽURIM SE. SKRATI PRIČU I KREĆI!
SAMO TRENUTAK!
POSTOJI NEKOLIKO PRAVILA KOJA SE MORAJU POŠTOVATI. PRVO, MORAM DA VAS PITAM DA LI SVOJE NESUGLASICE MOŽETE DA REŠITE MIRNIM PUTEM?
KAKO DA NE? A ONDA ĆEMO SVI ŽIVETI SREĆNO DO KRAJA ŽIVOTA!
BRIŠI, HOGANE, DOK JOŠ MOŽEŠ!
ZAR NE ŽELITE NI DA POKUŠATE?
PA DOBRO, PRIHVATIĆU NJEGOVO IZVINJENJE...

LJUBAVI, NAUČI GA PAMETI!
ČUJETE LI VI OVOG KLIPANA?
DA NEMA DEVOJAKA, POKAZAO BIH JA TEBI KO JE KLIPAN!
NATERAĆU TE DA POVUČEŠ REČ!
DOBRO, DOSTA VIŠE, SHVATILI SMO... NISMO DOŠLI OVDE DA SE BIJEMO!
DAKLE: POBEDNIK JE ONAJ KO ZAKOČI BLIŽE IVICI!
SAMO KUKAVICE KOČE PRVE!!!
SMIRITE SE, MOMCI! PARKIRAJTE KOLA U POLUKRUG I OBORITE SVETLA. NEKA IZAZIVAČI STANU U CENTAR...
DOSTA!
NEĆU VIŠE DA SLUŠAM OVE BALJEZGARIJE! MI ĆEMO TO REŠITI NA SVOJ NAČIN!